

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLI. — Wydana i rozesłana dnia 24. września 1916.

Treść: (№ 318—321.) 318. Rozporządzenie o sporządzaniu planów podziału przez urząd budowniczy królewskiego stołecznego miasta Krakowa. — 319. Rozporządzenie w sprawie wydania nowych wartościowych znaczków pocztowych. — 320. Rozporządzenie co do przywozu rozmaitych rodzajów towarów z zagranicy cłowej. — 321. Rozporządzenie odnoszące się do uregulowania obrotu bydłem.

318.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem robót publicznych z dnia 20. września 1916

o sporządzaniu planów podziału przez urząd budowniczy królewskiego stołecznego miasta Krakowa.

Na zasadzie artykułu I, § 1., ustęp 2. rozporządzenia cesarskiego z dnia 1. czerwca 1914. Dz. u. p. Nr. 116 rozporządza się:

Plany sytuacyjne urzędu budowniczego królewskiego stołecznego miasta Krakowa, sporządzane dla celów własnego zakresu służbowego, uznaje się aż do dalszego zarządzenia za nadające się do tego, aby mogły służyć za podstawie hipotecznych podziałów parcel.

Hochenburger wlr.

Trnka wlr.

319.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 22. września 1916.

w sprawie wydania nowych wartościowych znaczków pocztowych.

Z dniem 1. października 1916 zostaną wydane nowe znaczki listowe, znaczki opłaty porto-

rum, znaczki gazetowe, karty pocztowe, listy kartkowe, karty pneumatyczne i pneumatyczne listy kartkowe, a ponadto zostaną wprowadzone jako nowość znaczki przewozu pospiesznego.

Te znaczki pocztowe będą wydane w następujących wartościach:

1. Znaczki listowe po 3, 5, 6, 10, 12, 15, 20, 25, 30, 40, 50, 60, 80 i 90 halerczy, oraz po 2, 3, 4 i 10 koron.

2. Znaczki opłaty portoryum po 5, 10, 15, 20, 25, 30, 40 i 50 halerczy, oraz po 1, 5 i 10 koron.

3. Znaczki gazetowe po 2, 4, 6, 10 i 30 halerczy.

4. Pojedyncze karty pocztowe po 8 i po 10 halerczy, podwójne kartki pocztowe (z zapłaconą odpowiedzią) po 8 + 8 halerczy i po 10 + 10 halerczy.

5. Listy kartkowe po 15 halerczy.

6. Karty pneumatyczne po 38 halerczy i pneumatyczne listy kartkowe po 45 halerczy.

7. Znaczki przewozu pospiesznego po 2 i po 5 halerczy. Znaczki takie po 5 halerczy służą do niszczenia należytości zwyczajnej i dodatku za przesyłki drukowe do 50 g.

Nowe wartościowe znaczki pocztowe są opisane w dodatku do niniejszego rozporządzenia.

Do bezpośredniego wytłaczania znaczków wartościowych będą używane od 25. września 1916 łącznie z obrazami nowych znaczków listowych i gazetowych. Na razie będą wytłaczane następujące wartości: znaczki listowe po 3 halercze

(na opaskach i kopertach na druki i do przesyłania takich kart, które nadają się do przewozu jako druk), po 15 halerzy, po 25 halerzy (na kopertach listowych) i po 80 halerzy (na adresach przesyłkowych). znaczki gazetowe po 2 i po 6 halerzy (na kopertach, karikach adresowych, opaskach i t. d.). Wytlaczanie uskutecznia się w kolorze znaczków listowych tej samej wartości. wytłaczanie dwuhalerzowych znaczków gazetowych w kolorze cynobru, a sześciohalerzowych znaczków gazetowych w kolorze fioletowym.

Znaczki listowe po 3, 10, 15, 25 i 80 halerzy będą bez podwyższania ceny sprzedawane na żądanie w zwojach, a to znaczki po 3, 10 i po 15 halerzy w zwojach po 1000 sztuk, a znaczki po 25 i po 80 halerzy w zwojach po 500 sztuk.

Znaczki listowe po 5, 10 i 15 halerzy będą sprzedawane także w zeszytikach, zawierających po 6 sztuk znaczków piętnastohalerzowych, po 6 sztuk znaczków dziesięciohalerzowych i po 10 sztuk znaczków pięciohalerzowych. Cena sklepowa jednego zeszytika wynosi 2 korony.

Używane obecnie znaczki listowe i gazetowe, karty pocztowe i znaczki wartościowe poczty pneumatycznej zatrzymują swoją ważność do dnia 31. grudnia 1916; w razie potrzeby należy je uzupełnić znaczkami dodatkowymi w kwocie, której brakuje do nowych pozycji taryfowych. Z dniem 1. stycznia 1917 wycofa się je zupełnie z obiegu. Znaczki wartościowe wspomnianych kategorii, któreby aż do tego czasu znajdowały się jeszcze ewentualnie w rękach publiczności, będą aż do dnia 28. lutego 1917 wymieniane we wszystkich urzędach pocztowych na znaczki wartościowe nowego wydania o tej samej wartości.

Listy kartkowe dotychczasowego wydania można zamienić w czasie od 25. do 30. września 1916 na inne znaczki wartościowe w kwocie 11 halerzy za jeden list kartkowy: począwszy od 1. października należy je zaopatrywać w pięciohalerzowy znaczek dodatkowy.

Znaczki listowe po 15 i po 80 halerzy, znaczki przewozu pospiesznego po 2 i po 5 halerzy, karty pocztowe po 8 i po 8 + 8 halerzy, jakoteż listy kartkowe po 15 halerzy będą sprzedawane już począwszy od dnia 28. września 1916. Wolno ich jednak używać dopiero od dnia 1. października 1916. Inne znaczki wartościowe będą puścić w obieg w miarę zużycia emisji obecnej.

Spitzmüller wlr.

(Dodatek.)

Opisanie nowych wartościowych znaczków pocztowych.

Znaczki listowe są wydrukowane na białym papierze w następujących kolorach:

3 halerzowe w kolorze fioletowym	
5	jasnozielonym,
6	pomarańczowo-żółtym,
10	winno-czerwonym,
12	jasnoniebieskim,
15	cynobru,
20	brunatnym.
25	ultramarin,
30	łupkowo-siwym,
40	goldocker,
50	niebiesko-zielonym.
60	niebiesko-siwym.
80	czerwono-brunatnym,
90	czerwono-fioletowym.
2 koronowe	ciemnoniebieskim,
3	karminowym,
4	ciemnozielonym.
10	siwo-popielatym.

Znaczki listowe o wartości w halerzach są wykonane drukiem książkowym, a znaczki listowe o wartości w koronach są wykonane drukiem miedziorytowym. Powierzchnia zadrukowana wynosi u znaczków listowych, wykonanych drukiem książkowym, 22 mm szerokości i 26 mm wysokości, zaś u znaczków, sporządzonych drukiem miedziorytowym, 26 mm szerokości i 30 mm wysokości.

W polu środkowym mieści się na znaczkach 3, 5, 6, 10 i 12 halerzowych obraz austriackiej korony cesarskiej, a na znaczkach po 15 i po 20 halerzy obraz Jego c. i k. Apostolskiej Mości z profilu (w $\frac{3}{4}$), na markach po 25 i po 30 halerzy obraz Jego c. i k. Apostolskiej Mości en face, na znaczkach po 40, 50, 60, 80 i 90 halerzy odbicie małego herbu Austrii, na znaczkach po 2, 3, 4 i 10 koron znajduje się również odbicie małego herbu Austrii, otoczonego na znaczkach 2 koronowych i 3 koronowych wieńcem wawrzynu, na znaczkach 4 koronowych wieńcem z liści dębowych, a na znaczkach 10 koronowych wieńcem z wawrzynu i z liści dębowych.

Obramienie pola środkowego stanowi na wszystkich znaczkach listowych otoczona zdobnikami wstążeczka z literami, przzerwana na dolnym kraju w środku czworo- albo ośmiokątną tarczą z cyfrą kwoty w kolorowym druku na białym tle i zawiera białem pismem na kolorowym tle napis: „Kaiserliche königliche österreichische Post“, „Heller“ albo „Kronen“.

Znaczki opłaty portoryum są drukowane drukiem książkowym na białym papierze, a to wartości w halerzach w kolorze czerwonym, a wartości w koronach w kolorze niebieskim.

Wszystkie wartości halerzowe, pominiwszy cyfrę kwoty, mają jednakowy obraz znaczka o formacie kwadratowym o bocznej długości 22 mm. Ośmiokątne pole środkowe, otoczone zdobnikami, wykazuje w białych cyfrach na kolorowym tle

kwotę wartości. Na cieniowanym liniami tle jest umieszczone ciemnym pismem powyżej pola środkowego słowo: „Porto“, a poniżej pola środkowego słowo: „Heller“. Przebiegająca przez obramienie wstążeczka z literami zawiera wykonane białym pismem na kolorowym tle słowa: „Kaiserliche königliche österreichische Post“.

Wartości koronowe mają format wysokiego prostokąta o 22 mm szerokości i o 30 mm wysokości. Pominąwszy cyfrę kwoty, mają wszystkie ten sam obraz znaczka. Pole środkowe w formie elipsy zawiera kwotę wartości, wykonaną białymi cyframi na kolorowym tle. Pole to jest otoczone zdobnikami i wstążeczką z literami, która zawiera wykonane białym pismem na kolorowym tle słowa: „Kaiserliche königliche österreichische Post“. Na górnej krawędzi obrazu znaczka jest umieszczone słowo: „Porto“. a na dolnej krawędzi słowo: „Krone“ albo „Kronen“. wykonane białym pismem na kolorowym tle między zdobnikami, cieniowanymi liniami.

Znaczki gazetowe są wykonane drukiem książkowym na białym papierze w następujących kolorach:

2 halerzowe w kolorze brązowym,	
4 „ „ „ zielonym,	
6 „ „ „ niebieskim,	
10 „ „ „ pomarańczowo-żółtym.	
30 „ „ „ winno-czerwonym.	

Wszystkie wartości mają, pominąwszy cyfrę kwoty, jednakowy obraz znaczka o formacie kwadratowym, 22 mm długości.

Pole środkowe zawiera na ozdobionem tle białą głowę Merkurego ponad umieszczonem w kolorowych literach słowem; „Zeitungsmarke“. Obramienie pola środkowego stanowi otoczona zdobnikami wstążeczka z literami, która w dolnej krawędzi w środku jest przerwana ośmiokątną białą tarczą z cyfrą kwoty w kolorowym druku i zawiera słowa: „Kaiserliche königliche österreichische Post“, „Heller“. wykonane białym pismem na kolorowym tle.

Znaczki na kartach pocztowych po 8 i 8 + 8 halerzy są wydrukowane w kolorze ciemnozielonym z obrazem znaczka 15 halerzowego (wizerunek Jego c. i k. Apostolskiej Mości z profilu) ze zmienioną cyfrą wartości. znaczki na kartach pocztowych po 10 i 10 + 10 halerzy są wydrukowane w kolorze winno-czerwonym z obrazem znaczka 10 halerzowego. znaczki na listach kartkowych po 15 halerzy są wydrukowane w kolorze cynobru z obrazem znaczka 15 halerzowego, znaczki na kartach pneumatycznych i na kartkowych listach pneumatycznych są wydrukowane w kolorze ciemno-czerwonym, względnie, ciemno-niebieskim z obrazem znaczka

40 halerzowego (mały herb Austrii). a to ze zmienioną cyfrą wartości.

Znaczki pospiesznego przewozu są wykonane drukiem książkowym na żółtym papierze, a to: znaczki 2 halerzowe w kolorze czerwonym. a znaczki 5 halerzowe w kolorze zielonym. Mają one format równoramiennego trójkąta o podstawie 33 mm długiej i o ramionach po 31 mm. Pole środkowe wykazuje na zachmurzonym niebie, służącym za tło, jasną głowę Merkurego. Jest ono otoczone wstążeczką liter z napisem „Kaiserliche königliche österreichische Post“, „Heller“. wykonanym jasnym pismem na ciemnym tle, w dolnym rogu znaczka jest umieszczona na sześciokątnym jasnym polu kwota wartości 2 i 5.

Wszystkie znaczki mają 2 mm szeroki, niezadrukowany kraj papieru, ząbkowany u znaczków listowych, opłaty portoryum i pospiesznego przewozu siedmioma ząbkami na 1 cm, a u znaczków gazetowych nieząbkowany.

Projekt znaczków listowych, opłaty portoryum i gazetowych pochodzi z ręki artysty malarza dra. Rudolfa Junka. a projekt znaczków pospiesznego przewozu z ręki grafika Alfreda Cossmana. Wyrzycia obrazów Jego c. i k. Apostolskiej Mości wykonał miedziorytnik Ferdinand Schirnböck według zdjęć fotograficznych c. i k. nadwornego fotografa rady cesarskiego Hermanna Kl. Kozla.

Artyści ci są podpisani na dolnej krawędzi każdego znaczka.

320.

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 22. września 1916

co do przywozu rozmaitych rodzajów towarów z zagranicy cłowej.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, jak następuje:

§ 1.

Następujące towary, przywiezione po wejściu w życie tego rozporządzenia z zagranicy cłowej do Austrii, a mianowicie:

1. pszenica, żyto (zboże), psólad, jęczmień, lreeczka, owies, proso, kukurudza, jakoteż wszelakiego rodzaju plony mieszane,
2. groch, bób, soczewica, kukułnica i wyka,

3. wszystkie produkty i odpadki, uzyskane z wymienionych pod 1 i 2 gatunków zbóż i owoców strączkowych przez zmielenie, wałkowanie, śrutowanie, łuszczenie i prażenie, a to same albo mieszane z innymi wyrobami.

4. rzepak, rzepik, gorczycznik (dziki rzepak), nasienie lniane, pestki słoneczników, pestki dyni, nasienia maku, gorczycy, konopi, bawełny, rycynusu, sezamu, orzechy ziemne, nasienie nigru, ziarna palmowe, kobra, oliwki i inne niewymienione tu osobno nasiona olejne, nasiona i owoce, zawierające olej, a służące do uzyskiwania w sposób przemysłowy oleju i tłuszczu, oraz wszystkie makuchy olejne i mączki ekstraktowe, nadające się do karmienia zwierząt.

5. sład i kielki słodowe, suszone wytluczyny winne i suszone obrzynki buraczane,

6. ziemniaki, krochmal ziemniaczany i suche produkty ziemniaczane wolno wprowadzać w obrót w krajach tutejszych tylko za pośrednictwem Wojennego Zakładu obrotu zbożem.

Pod zagranicą cłową nie należy rozumieć w myśl tego rozporządzenia okupowanego obszaru nieprzyjacielskiego.

§ 2.

Kto wymienione w § 1. towary sprowadza z zagranicy cłowej, jest obowiązany sprzedać je po ustalonej cenie (§ 3.) Wojennemu Zakładowi obrotu zbożem.

Ma on nadejście towarów do Austrii oznajmić bezzwłocznie Wojennemu Zakładowi obrotu zbożem, podając gatunek i ilość, oraz miejsce złożenia, i jest obowiązany przechowywać i utrzymywać towary aż do ich objęcia przez Wojenny Zakład obrotu zbożem ze starannością porządnego kupca.

Jeżeli wprowadzający towar nie przebywa w państwie tutejszem, to wstępuje w jego miejsce odbiorca towaru.

§ 3.

Odbiór towarów przez Wojenny Zakład obrotu zbożem, uskutecznia się po cenach odbioru, ustanowionych dla tutejszo-krajowych towarów tego samego rodzaju. O ile takie ceny odbioru nie istnieją, ustanawia Minister spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem rolnictwa, z Ministrem handlu i z Ministrem skarbu, ceny, za które Wojenny Zakład obrotu zbożem ma te towary odebrać.

Postanowienia te mają zastosowanie także do tych towarów, które należało oddać albo które oddane zostały Wojennemu Zakładowi obrotu zbożem wskutek rozporządzeń ministerjalnych z dnia 16. września 1915, Dz. u. p. Nr. 270,

z dnia 6. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 31 i z dnia 14. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 70.

§ 4.

Jeżeli jakiś towar nie odpowiada zwyczajnym wymogom handlowym, w takim razie ma nastąpić stosowne potrącenie z ceny odbioru.

Jeżeli nie przyjdzie do skutku zgoda co do wysokości potrącenia, to rozstrzyga o potrąceniu z ceny sąd rozjemczy giełdy dla produktów rolniczych, właściwej według miejsca złożenia towarów, a w krajach, w których giełdy takiej niema, sąd rozjemczy Izby handlowej i przemysłowej.

§ 5.

Gdyby zobowiązany (§ 2.) wzbraniał się sprzedać towar Wojennemu Zakładowi obrotu zbożem po ustalonych cenach, w takim razie orzeknie polityczna władza krajowa o obowiązku oddania towaru i zarządzi w razie potrzeby przymusowe jego zabranie.

Orzeczenie takie jest skuteczne przeciw każdemu, komu przysługują prawa do towaru.

Jeżeli przyjdzie do przymusowego odbioru towarów, to należy potrącić 10% z ustalonej ceny odbioru.

§ 6.

Wojenny Zakład obrotu zbożem winien objąć towar najdalej do dnia 14 od dnia zgłoszenia ich nadejścia do Austrii.

Równocześnie z odebraniem towaru ma uściśnić Wojenny Zakład obrotu zbożem ustanowioną cenę.

W przypadkach spornych (§ 4.) ma Zakład ten zapłacić przy odbiorze na razie tę cenę, jaką uważa za stosowną.

§ 7.

Przedsiębiorstwa kolejowe i żegluga parowej są obowiązane donieść za pośrednictwem stacji przeznaczenia o każdej nadchodzącej z zagranicy cłowej przesyłce towarów oznaczonego w § 1. rodzaju równocześnie z przepisaniem uwiadomieniem adresata Wojennemu Zakładowi obrotu zbożem, podając starą nadawczą, adresata, rodzaj i wagę przesyłki.

§ 8.

Postanowienia tego rozporządzenia nie mają zastosowania do bezpośredniego przewozu przez Austrię w kierunku do Niemiec albo do Szwajcarii, o ile listy przewozowe opiewają na zagranicę i przewóz zostaje uskutecznonym bez wywołania celowo zwłoki albo przerwy.

§ 9.

Za działania wbrew postanowieniom tego rozporządzenia będzie karała władza polityczna.

o ile czyn ten nie podlega surowszej karze, grzywną do 5000 K albo aresztem do sześciu miesięcy.

§ 10.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia z dnia 16. września 1915. Dz. u. p. Nr. 270 i z dnia 6. lutego 1916. Dz. u. p. Nr. 31, oraz z dnia 14. marca 1916. Dz. u. p. Nr. 70.

Handel wlr.

321.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 23. września 1916,

odnoszące się do uregulowania obrotu bydłem.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274 zarządza się, jak następuje:

Centralna komisja obrotu bydłem.

§ 1.

Dla współdziałania przy uregulowaniu obrotu bydłem ustanawia się Centralną Komisję obrotu bydłem.

Przewodniczącą tej komisji i dwóch zastępców mianuje Minister rolnictwa.

Ponadto należą do komisji następujący członkowie:

- a) zastępca Ministerstwa wojny,
- b) zastępca Ministerstwa obrony krajowej,
- c) zastępca Ministerstwa spraw wewnętrznych,
- d) zastępca Ministerstwa handlu,
- e) zastępca Centrali spieniężania bydła,
- f) zastępca stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia, mianowany przez Ministra rolnictwa na propozycję burmistrza.
- g) czterej zastępcy gospodarstwa rolnego, mianowani przez Ministra rolnictwa,
- h) po jednym zastępcy handlu bydłem, organizacji spieniężania bydła i przemysłu przetwarzania mięsa, których powołuje Minister rolnictwa,
- i) dwaj przez Ministra spraw wewnętrznych ustanowieni zastępcy kół konsumentów.

Ustanowienie zastępców, wymienionych pod lit. g, h i i. następuje aż do odwołania.

Dla prowadzenia czynności bieżących ustanawia się przy Centralnej Komisji stały wydział, do którego należą zastępcy Ministerstw i Centrali spieniężania bydła.

Komisja Centralna i stały wydział mają prawo powoływać do narad delegatów komisji krajowych (§ 7.).

Zastępcy Ministerstw, Centrali spieniężania bydła i stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia mają prawo przybierać od przypadku do przypadku do narad Komisji Centralnej urzędników swojego działy, względnie swoich urzędów.

W Komisji Centralnej nie zapadają uchwały przez głosowanie, lecz przewodniczący albo jego zastępca ustala wynik narad i wyrażone przez członków oświadczenia, różniące się ewentualnie od siebie.

§ 2.

Obowiązkiem Komisji Centralnej jest oprócz zadań przydzielanych jej od przypadku do przypadku przez Ministra rolnictwa, współdziałanie we wszystkich sprawach, dotyczących się obrotu bydłem, w szczególności współdziałanie przy układaniu planu pokrycia zapotrzebowania dla poszczególnych krajów koronnych (§ 3.), prowadzenie ewidencji obrotu bydłem między poszczególnymi krajami koronnymi, oraz ewidencji co do ilości bydła, jakie mają być dostarczone rządowi wojskowemu i jakich mu już dostarczono, a wreszcie kontrola czynności miejsc, którym powierzono w poszczególnych krajach koronnych pozbywanie bydła.

§ 3.

Ogólny plan pokrycia zapotrzebowania.

Minister rolnictwa ustala na podstawie odnośnych narad Komisji Centralnej ilość bydła na rzeź i bydła pociągowego, jaka przy przestrzeganiu interesów rolnych i chowu bydła musi być dostarczona ze stanu bydła w poszczególnych krajach koronnych dla zabezpieczenia pokrycia mięsa, potrzebego rządowi wojskowemu i ludności cywilnej odnośnego kraju oraz innych krajów koronnych przy szczególnem uwzględnieniu większych miejsc spożywczych, jakoteż dla zabezpieczenia pokrycia co do potrzebnych w rolnictwie zwierząt pociągowych.

§ 4.

Przepisanie zapotrzebowania.

Minister rolnictwa może na podstawie tego ogólnego planu pokrycia zapotrzebowania za pośrednictwem politycznej władzy krajowej przepisać ilości i gatunki bydła na rzeź i bydła pociągowego, jakich w poszczególnych krajach koronnych każdo-

częśnie dostarczyć należy, i zobowiązać w razie potrzeby polityczne władze krajowe do wykonywania prawa zażądania (§ 12.) na rzecz pewnych oznaczonych miejsc.

Także może Minister rolnictwa postanowić, że i pod jakimi warunkami wolno zakupywać bydło (a także cielęta) w poszczególnych krajach koronnych wyłącznie za pośrednictwem oznaczonych przez niego miejsc (spółek, stowarzyszeń, syndykatów, korporacji publicznych, ogólnie użytecznych zakładów, osób pojedynczych), oraz że sprzedawać wolno bydło (a także cielęta) tylko na rzecz pewnych oznaczonych miejsc.

Od tego wyłącznego prawa zakupu może pozwolić na wyjątki Minister rolnictwa, a za jego upoważnieniem polityczna władza krajowa, przy czem można zabronić nabywcy odsprzedaży.

§ 5.

Uregulowanie obrotu bydłem przez polityczne władze krajowe.

Polityczne władze krajowe mają troszczyć się w myśl odnośnych wskazówek Ministra rolnictwa o zakupienie w czasie właściwym i w pełnej ilości bydła na rzeź i bydła pociągowego, które ma być dostarczone dla pokrycia zapotrzebowania w myśl §§ 3. i 4., i mają one w tym celu uregulować obrót bydłem na swoim obszarze administracyjnym.

§ 6.

Plany pokrycia zapotrzebowania krajów koronnych.

Polityczne władze krajowe mają sporządzić najpierw na podstawie ostatniego spisu stanu bydła, a następnie na podstawie periodycznie w miarę potrzeby przedsiębranego ustalania stanu bydła, plan pokrycia zaspokoić się mającego w myśl §§ 3. i 4. zapotrzebowania bydła na rzeź i bydła pociągowego ze stanów bydła w odnośnym kraju koronnym, oraz plan dopuszczalnej ewentualnie ilości wywozu albo potrzebnego dowozu bydła.

Te plany pokrycia zapotrzebowania należy przedłożyć Ministrowi rolnictwa do zatwierdzenia, który może je zmienić.

§ 7.

Krajowe komisje obrotu bydłem.

Polityczne władze krajowe mogą ustanowić dla swoich obszarów administracyjnych w celu współdziałania we wszystkich sprawach obrotu bydłem jedną lub więcej komisji krajowych i określić bliżej ich zadanie.

Do tych komisji krajowych powinni należeć oprócz urzędnika politycznej władzy krajowej jako przewodniczącego, względnie jego zastępcy, w szczególności zastępcy wydziału krajowego, zarządu wojskowego, rolnictwa, kół konsumentów, miejsca, któremu ewentualnie powierzono kupieckie przeprowadzenie obrotu bydłem (§ 4. ustęp 2.), oraz przemysłu przerabiania mięsa.

Przewodniczący komisji może przybierać do porad od przypadku do przypadku rzeczoznawców.

§ 8.

Zbieranie bydła w gminach.

Przypadające według planu pokrycia zapotrzebowania kraju koronnego na poszczególne gminy, a przeznaczone na pewien czas dla pokrycia zapotrzebowania ilości i rodzaje bydła na rzeź i bydła pociągowego, jakie w myśl tego planu zebrać należy i jakie przy uwzględnieniu chowu bydła i rolniczej pracy bydłem pociągowym oraz najkonieczniejszego zaopatrzenia ludności w mięso i mleko mogą być oddane, może przepisać gminom polityczna władza krajowa.

Naczelnicy gmin są w takim razie obowiązani pod rygorem grozących w myśl § 17. skutków karnych troszczyć się o zebranie na czas i w pełnej liczbie ilości i gatunków bydła, jakie każdym razem mają być oddane do rozporządzenia na pokrycie zapotrzebowania z możliwych do oddania stanów bydła w gminie.

Przy rozdziale udziału zapotrzebowania, o jaki postrącić się należy na pewien okres czasu, jeżeli nie da się on pokryć drogą dobrowolnej podaży możliwego do oddania bydła w powiecie, należy każdorazem ustalić w gminie, które sztuki bydła można oddać bez narażania gospodarstwa chowowej.

§ 9.

Spędy bydła.

Polityczne władze krajowe mogą zastanowić odbywanie targów bydłych albo też ograniczyć je do sprzedaży bydła na chów i bydła pożytecznego, oraz w poszczególnych miejscowościach dla zakupu przez pewne oznaczone miejsca, wymienione ze strony tych władz, zarządzić spędy bydła, przepisując ilość i gatunek bydła, jakie ma być spędzone, względnie mogą one upoważnić władze polityczne pierwszej instancji do zarządzenia tego rodzaju spędów.

Naczelnicy gmin są obowiązani pod rygorem grozących w myśl § 17. skutków karnych

współdziałać w myśl udzielonych przez władzę polityczne wskazówek przy przygotowaniu i przeprowadzeniu tych spędów bydła.

§ 10.

Ceny najwyższe za bydło.

Minister rolnictwa może polecić politycznym władzom krajowym, aby ustanowiły ceny,

a) których nie wolno przekraczać przy zakupnie bydła (a także cieląt) na pewnych oznaczonych większych targach miejskich bydła na rzeź;

b) których nie wolno przekraczać chodowcom bydła poza wspomnianymi pod lit. a targami przy zakupnie bydła (a także cieląt), a także ustanowić dodatki i inne warunki, których przy odsprzedaży przestrzegać należy.

Te ceny najwyższe potrzebują zatwierdzenia Ministra rolnictwa w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

§ 11.

Pozwolenie na wywóz.

Wywóz bydła (a także cieląt) żywego albo zabitego z obszaru administracyjnego politycznej władzy krajowej jest dozwolony tylko za pozwoleniem tej władzy.

Polityczna władza krajowa może co do tego wywozu bydła (a także cieląt) przenieść wystawianie paszportów bydłowych na władze polityczne pierwszej instancji i uczynić zależnem wystawianie paszportów bydłowych od udzielenia pozwolenia na wywóz.

Pozwolenia, wymagane w myśl pierwszego i drugiego ustępu tego paragrafu, muszą być udzielone bezzwłocznie na każdoczesne zlecenie Ministra rolnictwa.

§ 12.

Prawo zażądania.

O ile miejsca, którym Minister rolnictwa powierzył skupowanie bydła (§ 4., ustęp 2), nie mogą nabyć z wolnej ręki potrzebnej dla pokrycia zapotrzebowania ilości bydła na rzeź i bydła pociągowego ze stanu bydła, ustalonego po myśli postanowień § 8., jako takie bydło, które może być oddanem, może polityczna władza krajowa, a za jej upoważnieniem władza polityczna pierwszej instancji, wezwać posiadaczy bydła albo ich pełnomocników bezpośrednio lub za pośrednictwem gminy, aby sprzedali z tego stanu bydła pewne sztuki wspomnianym miejscem.

Władza może posiadaczowi zakazać aż do rozstrzygnięcia tej sprawy oddalenie sztuk bydła z danego miejsca, pozbywanie go, alboważ zabijanie, wyjąwszy rzeź z konieczności.

Wykonując prawo zażądania władzy, należy odpowiednio uwzględnić możliwie równomierną rekwizycję bydła na całym obszarze, który wchodzi w rachubę, jakoteż szczególnie stosunki gospodarcze odnośnych chodowców.

§ 13.

Jeżeli posiadacz albo jego pełnomocnik wzbrania się wezwaniu zadość uczynić, to może żądająca władza zobowiązać go do odstawienia sztuki bydła do wspomnianych miejsc (§ 4., ustęp 2) i zarządzić w razie potrzeby przymusowe odebranie.

Władza polityczna pierwszej instancji może zarządzenia te przy spędach bydła (§ 9.) alboważ w miejscu chowu bydła wydać natychmiast za pośrednictwem upoważnionego przez się organu.

Jeżeli nie przyjdzie do skutku zgoda co do ceny kupna, natenczas należy ją bezzwłocznie ustalić definitywnie, ile możności na miejscu, przy uwzględnieniu jakości sztuk bydła i, o ile istnieją ceny najwyższe, w ich granicach po wysłuchaniu zuawcy za pośrednictwem władzy żądającej, względnie upoważnionego przez nią organu.

Cenę kupna należy zapłacić gotówką przy odbiorze.

Istniejące umowy nie przeszkadzają wykonaniu prawa zażądania.

§ 14.

Jeżeli nie jest znaną osoba albo nie jest znane miejsce pobytu uprawnionego do zarządzania albo jeżeli zastępuje go przy pertraktacjach w sprawie sprzedaży albo w sprawie rekwizycji bydła osoba, nie będąca pełnomocnikiem, to może władza żądająca wydać z tym samym skutkiem prawnym potrzebne zarządzenia o obowiązku oddania sztuk bydła i o cenie, stosując analogicznie postanowienia §§ 12. i 13.

§ 15.

Poswiadczenia przewozu.

Kolejom i przedsiębiorstwom żeglugi parowej wolno przyjąć zabite bydło (a także cielęta) do przewozu do miejsca, które leży poza granicą obszaru administracyjnego odnośnej politycznej

władzy krajowej, tylko wtedy, gdy do dokumentów przewozowych dla każdej przesyłki jest dołączone poświadczenie przewozu, wystawione przez polityczną władzę krajową, względnie za jej upoważnieniem przez władzę polityczną pierwszej instancji według formularza, przepisanego w dodatku.

Poświadczenie to ma ściągnąć stacya przeznaczenia.

Dla przesyłek zarządu wojskowego, oraz dla przesyłek, które w chwili wejścia w życie tego rozporządzenia już dostawiono do zakładu przewozowego, nie są potrzebne poświadczenia przewozu.

§ 16.

Prawo odwołania.

Od zarządzeń, wydanych przez władze polityczne albo gminy na podstawie § 5. i §§ 8. do 14., nie jest dopuszczalne odwołanie.

Jednak zastrzega się przełożonej władzy politycznej możność zbadania z urzędu wszystkich zarządzeń i wydania w razie potrzeby wymaganych wskazówek.

§ 17.

Przepisy karne.

Kto przeciwdziała przepisom tego rozporządzenia, albo zarządzeniom władz, wydanym na jego podstawie, ten będzie karany przez władzę polityczną pierwszej instancji grzywną do 5000 K albo aresztem do sześciu miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze.

Kto do takiego czynu podmawia albo przy jego wykonaniu współdziała, będzie w taki sam sposób karany.

Pod warunkami rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. marca 1915. Dz. u. p. Nr. 49. może władza polityczna pierwszej instancji wydać zarządzenia karne bez poprzedniego postępowania.

§ 18.

Postanowienia końcowe.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. października 1916.

Georgi wlr.

Zenker wlr.

Spitzmüller wlr.

Forster wlr.

Leht wlr.

Handel wlr.

Poświadczenie przewozu.

Imię i nazwisko wysyłającego .....

w ..... ma prawo przewieźć

..... zabitego bydła (cieląt),

a to w czasie od ..... do .....

z (nazwa stacji nadawczej) .....

do (nazwa stacji przeznaczenia) .....

(koleją albo okrętem) pod adresem (imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy) .....

Wiedeń, dnia ..... 191...

.....
(Miejsce wystawienia.)

.....
(Podpis.)

Poświadczenie to należy trwale dołączyć do dokumentu przewozowego.

Dołączenie poświadczenia należy zaznaczyć na dokumencie przewozowym.

Poświadczenie ma ściągnąć stacja przeznaczenia.

Z c. k. uadwornej i państwowej drukarni.

